

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 47/03-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 18. decembra 2003 v pléne o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania o súlade § 10 ods. 4 slovného spojenia „a v prípade obzvlášť závažného úmyselného trestného činu, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody, trestného činu podplácania a trestného činu nepriamej korupcie aj ten, komu bolo odsúdenie za takýto trestný čin zahladené alebo na ktorého sa hľadí, ako by nebol za takýto trestný čin odsúdený podľa osobitného predpisu“, § 16 ods. 5, § 46 ods. 2, § 221 ods. 3, § 222 ods. 1, § 237 ods. 2, 3, 4, 5 a 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd takto

r o z h o d o l :

1. Návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania o súlade § 10 ods. 4 slovného spojenia „a v prípade obzvlášť závažného úmyselného trestného činu, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody, trestného činu podplácania a trestného činu nepriamej korupcie aj ten,

komu bolo odsúdenie za takýto trestný čin zahladené alebo na ktorého sa hľadí, ako by nebol za takýto trestný čin odsúdený podľa osobitného predpisu“, § 16 ods. 5, § 46 ods. 2, § 221 ods. 3, § 222 ods. 1, § 237 ods. 2, 3, 4, 5 a 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1 a 4 a s čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd p r i j í m a na ďalšie konanie.

2. Návrhu na pozastavenie účinnosti § 10 ods. 4 slovného spojenia „a v prípade obzvlášť závažného úmyselného trestného činu, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody, trestného činu podplácania a trestného činu nepriamej korupcie aj ten, komu bolo odsúdenie za takýto trestný čin zahladené alebo na ktorého sa hľadí, ako by nebol za takýto trestný čin odsúdený podľa osobitného predpisu“, § 16 ods. 5, § 46 ods. 2, § 221 ods. 3, § 222 ods. 1, § 237 ods. 2, 3, 4, 5 a 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1 a 4 a s čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd n e v y h o v u j e .

3. Vec vedenú pod sp. zn. PL. ÚS 49/03 a vec vedenú pod sp. zn. PL. ÚS 47/03 s p á j a na spoločné prerokovanie a rozhodnutie s tým, že spojené veci budú vedené pod sp. zn. PL. ÚS 49/03.

O d ô v o d n e n i e :

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“) podal návrh na začatie konania o súlade § 10 ods. 4 slovného spojenia „a v prípade obzvlášť závažného úmyselného trestného činu, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa,

trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody, trestného činu podplácania a trestného činu nepriamej korupcie aj ten, komu bolo odsúdenie za takýto trestný čin zahladené alebo na ktorého sa hľadí, ako by nebol za takýto trestný čin odsúdený podľa osobitného predpisu“, § 16 ods. 5, § 46 ods. 2, § 221 ods. 3, § 222 ods. 1, § 237 ods. 2, 3, 4, 5 a 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a súčasne navrhol pozastaviť účinnosť týchto ustanovení Exekučného poriadku.

Navrhovateľ požiadal aj o to, aby ústavný súd považoval túto vec za naliehavú podľa § 26 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Návrh na pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení Exekučného poriadku generálny prokurátor odôvodnil: *„Za súčasne platnej právnej úpravy hrozí exekútorom, ktorí nebudú schopní preukázať bezúhonnosť podľa § 10 ods. 4 Exekučného poriadku, strata oprávnenia na výkon exekútorského úradu najneskôr po 1. februári 2004 a to bez ohľadu na to, že toto oprávnenie v minulosti získali lege artis. Títo exekútori sa nemôžu účinne brániť proti odvolaniu z funkcie ani súdnou cestou, pretože v prípadných súdnych konaniach nemajú žiadnu nádej na úspech.*

Pozastavením účinnosti napadnutých ustanovení by sa tiež zabránilo svojvôli ministra pri odvolávaní exekútorov a pozastavovaní výkonu exekútorského úradu, ktorú súčasné znenie § 16 ods. 5 a § 222 ods. 1 Exekučného poriadku umožňujú. Rovnako by sa zabránilo tomu, aby exekútor v strachu o zachovanie práva na výkon svojho úradu nepristupoval k výkonu exekúcie byrokraticky a naopak, umožnil by sa plynulý výkon exekúcií vo všetkých tých prípadoch, kde to umožní včasné doručenie súdneho poverenia“.

Ústavný súd preskúmal návrh na začatie konanie a dospel k záveru, že spĺňa všetky ústavou a zákonom o ústavnom súde predpísané predpoklady na jeho prijatie na ďalšie konanie.

Preto plénum ústavného súdu rozhodlo o prijatí tohto návrhu na ďalšie konanie (§ 25 zákona o ústavnom súde).

Podľa čl. 125 ods. 2 ústavy ak ústavný súd prijme návrh na konanie podľa ods. 1, môže pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

Podľa § 38 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prijme návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 ústavy, môže uznesením pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva alebo slobody alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „základné práva alebo slobody“), ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

Podľa § 38 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže rozhodnúť o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení aj na návrh účastníka konania. Návrh na pozastavenie účinnosti musí obsahovať konkretizáciu a spôsob ohrozenia základných práv alebo slobôd alebo skutočnosti, ktoré preukazujú, že hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok. O tomto návrhu rozhodne ústavný súd bez zbytočného odkladu.

Ústavný súd konštatuje, že návrh na pozastavenie účinnosti neobsahuje také dôvody, ktoré by zakladali záver o bezprostrednom ohrození základných práv a slobôd (iné ústavne

a zákonne vymedzené dôvody podľa navrhovateľa ani ústavného súdu neprichádzajú do úvahy). V odôvodnení tejto požiadavky navrhovateľa sa v podstate uvádza, že budú ohrozené základné práva súdnych exekútorov z hľadiska preukazovania ich bezúhonnosti (navrhovateľ hypoteticky odmieta aj možnosť súdnej ochrany v konaní pred všeobecnými súdmi) a svojvôľou ministra spravodlivosti pri ich prípadnom odvolávaní, resp. pozastavovaní výkonu exekútorského úradu. V spojení s takými argumentmi ústavný súd nepovažuje pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení Exekučného poriadku za nevyhnutné procesné rozhodnutie. Uvádzané dôvody nie sú spôsobilé opodstatniť takýto zásah do platného právneho poriadku. Navrhovateľ iba hypoteticky predpokladá neúčinnosť súdnej ochrany a svojvôľu ministra spravodlivosti, pričom neuvádza na takúto argumentáciu dostatočný skutkový základ, z ktorého by sa vyvodili takéto postupy všeobecného súdnictva a ministra spravodlivosti.

Preto ústavný súd návrhu na pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení Exekučného poriadku nevyhovel.

Ústavný súd podľa § 31a zákona o ústavnom súde a s primeraným použitím § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku spojil návrhy na začatie konania o súlade právnych predpisov uvedené v treťom výroku tohto uznesenia, pretože oba návrhy sa týkajú súladu Exekučného poriadku s ústavou a sčasti sa aj prekrývajú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. decembra 2003